

## **Webinar Fratelli Tutti 29 januari 2020**

### **Inleiding door kleine zuster Els van Jezus Fratelli Tutti en universele broederschap**

In de een na laatste paragraaf van Fratelli Tutti vertelt de paus over enkele mensen die hem hebben geïnspireerd bij het schrijven van de encycliek. Hij noemt heel speciaal ook Charles de Foucauld. Wij als Kleine Zusters willen Charles de Foucauld navolgen.

Broeder Charles heeft twee bekeringen doorgemaakt in zijn leven. Vooral zijn tweede bekering is richtinggevend voor ons. Hij werd in 1858 geboren in Frankrijk in een welgestelde, katholieke familie. Als tiener keerde hij zich af van het christelijk geloof. Hij werd militair. Op missie in Algerije werd hij diep geraakt door het geloof van de moslims. Hij zag hoe vol zij waren van de majesteit van God. Dat maakte hem weer nieuwsgierig naar God. Na zijn terugkeer in Frankrijk kwam hij weer tot het geloof.

Hij ging op bedevaart naar het Heilig Land en bezocht ook Nazareth. Dat was toen een armoedig en onaanzienlijk dorp. Hij was zó onder de indruk van het feit dat onze God die zo groot is, bereid was in zo'n dorp het leven van anderen te delen en als timmerman te werken. Hij wilde Jezus volgen zoals Hij had geleefd in Nazareth. Dat was zijn eerste bekering. Hij ging in Algerije wonen, leefde onder de mensen, deelde wat hij had, had een luisterend oor voor anderen. Ook zette hij zich in tegen de slavernij die toen nog bestond in Algerije. Door voorbeeldig te leven, probeerde hij de mensen te winnen voor het christelijk geloof.

Zijn tweede bekering vond later plaats. Hij was dieper het land ingetrokken en was in het Zuiden van Algerije te midden van de Touaregs gaan wonen, een islamitisch, niet-arabisch volk. Op een gegeven moment brak een hongersnood uit. Ook hij had bijna niets meer te eten. Hij raakte uitgeput en werd doodziek. Op dat moment hebben de mensen om hem heen alles op alles gezet om hem te redden. Ze brachten eten en drinken, en hij kwam er inderdaad bovenop. Toen beseftte hij hoeveel ook niet-christenen te geven hebben. Zijn kwetsbaarheid opende hem voor wat de ander te geven had. Zijn relatie met de Touaregs werd wederkerig.

Die tweede bekering is voor ons Kleine Zusters richtinggevend. Dat is de basis van wat wij hopen te leven. Wij vestigen ons onder mensen die anders zijn. Zij ontvangen ons echt. Dat levert mooie ontmoetingen op. Onze ervaring is dat ieder mens iets te geven heeft, hoe arm ook: vriendschap, vaardigheden, wederkerigheid. In paragraaf 217 van de encycliek schrijft de paus dat ook mensen *aan wie iets verweten kan worden omwille van hun fouten, iets bij te dragen hebben dat niet verloren mag gaan.*

Charles de Foucauld is zo bijzonder, omdat hij de universele broederschap beleefde door zich te identificeren met de mensen onder wie hij leefde. Ook voor ons als Kleine Zusters is dat ons levensproject. We proberen gastvrij te leven. We leven tussen mensen. We kiezen werk waarin we samen zijn met mensen die niet zoveel keuzes hebben. In onze ontmoetingen merken we steeds weer hoeveel raakvlakken er zijn tussen ons en mensen die op het eerste gezicht heel anders lijken, door een andere religieuze of culturele of sociale achtergrond.

Ik heb zeven jaar in Libanon gewoond. Een gedeelte van die tijd leefde ik in een sjiiitisch dorp in het noordoosten van het land. Voor mij was het alsof ik opnieuw werd opgevoed. Ik heb er zoveel geleerd. De religieuze gevoeligheid van de mensen heeft me geïnspireerd.

Nu woon ik weer in Nederland, in een nieuwbouwwijk. We nemen deel aan activiteiten in de buurt. We hebben contacten met psychisch kwetsbare mensen. We ontmoeten veel mensen. Dat is zo'n rijkdom! Wij zijn getuige van Gods Rijk van broederschap en zusterschap. Het gebeurt voor onze ogen.